

Đề bài

Kể lại câu chuyện
tương tự về cô Tấm
đang ở nhà bà hàng nước,
nhớ nhà, nhớ nhà vua,
mong được đoàn tụ.

Bài làm

Từ ngày trở về với bà cụ hàng nước, Tấm được sống trong khung cảnh ấm cúng gia đình. Bà cụ yêu quý Tấm vô cùng, coi cô như con đẻ. Còn Tấm cũng coi bà như mẹ. Cô quán xuyến lo toan hết mọi việc trong nhà. Bà cụ chỉ việc ngồi bán hàng. Sợ lộ tung tích, Tấm không dám ra ngoài, nhưng cứ quanh quẩn trong nhà mãi, Tấm cũng có lúc cảm thấy trống trải, cô đơn. Những khi ấy, kỉ niệm lại xôn xao sống dậy.

Tấm nhớ lại ngày xưa khi còn ở nhà với mẹ con Cám. Đúng là những ngày vất vả, tui cực, nhưng Tấm còn được tự do chần trâu ngoài đồng, xúc tép dưới ruộng. Khoan khoái biết bao giữa thiên nhiên tươi đẹp, gió thổi lồng lộng, nắng sớm long lanh. Dù đi đâu ở đâu, Tấm vẫn mong được trở lại đồng quê, dấu chỉ trong giấy lát.

Tấm cũng bồi hồi nhớ lại cảnh vật trong cung cùng với những ngày hạnh phúc tuyệt vời bên nhà vua. Tất cả đều hiện lên rõ ràng trước mắt cô.

Ngày hội năm ấy, Tấm bước lên thử hài trước bao con mắt ngưỡng mộ và ghen tị. Khi bàn chân Tấm nằm gọn trong chiếc hài xinh đẹp, tất cả mọi người đều ò lên kinh ngạc. Nhà vua đã nhìn Tấm âu yếm biết nhường nào. Buổi đầu gặp gỡ cũng là kỉ niệm hạnh phúc đầu tiên. Rồi những ngày đầm ấm trong cung... Tấm ngồi tằm trâu bên chiếc tràng ki, cạnh bàn đọc sách của nhà vua. Nhà vua chợt dừng đọc sách, đến ngồi bên Tấm. Cầm trên tay miếng trâu vừa tằm, nhà vua ngắm nghía rồi chợt hỏi:

– Sao miếng trâu nàng tằm lại có cánh thế này?

– Trâu bệ hạ, tằm trâu có nhiều cách. Thiếp tằm trâu theo kiểu cánh phượng, vì thế mà miếng trâu trông xinh xắn hơn.

Nhà vua khen

– Nàng có đôi bàn tay thật khéo léo. Ta chưa từng thấy ai tằm trâu đẹp như nàng!

Rồi những ngày yên vui ấy trôi qua mau lẹ. Mẹ con Cám bày mưu tính kế quyết giết hại Tấm cho bằng được. Tấm cũng đã chống trả đến cùng.

Trong những ngày hoạn nạn, Tấm hiểu thêm về sự chung tình của nhà vua đối với nàng. Tấm không còn nữa, nhà vua buồn lắm. Tuy có Cám thường xuyên chăm sóc nhưng nhà vua vẫn nhớ Tấm khôn nguôi. Nhà vua yêu quý con chim vàng anh đến mức suốt ngày rủ rỉ trò chuyện với chim, chẳng thèm đoái hoài đến Cám. Rồi chim vàng anh xinh đẹp bị mẹ con Cám ăn thịt vứt lông ra ngoài vườn. Từ đống lông chim mọc lên hai cây xoan đào tươi tốt. Vua sai mắc võng giữa hai gốc xoan đào để nằm đọc sách và nhớ đến người vợ yêu quý của mình.

Chim vàng anh, gốc xoan đào – đều là hóa thân của Tấm và Tấm chứng kiến tất cả. Vì thế, nàng càng thương nhớ nhà vua. Ngồi tằm trâu cho bà cụ hàng nước, Tấm rung rung nhớ lại kỉ niệm xưa, nước mắt rơi trên miếng

trầu cánh phượng. Tắm tẽm nhũng miẽng trầu đẽp đẽ này và gửi vào trong đó bao nhiẽu thương nhớ.

Ngày ngày, người qua kẻ lại, nghi chân bên hàng nước, uống bát nước chè xanh, cầm miẽng trầu lên, ai cũng tãm tấc khen sao mà khéo thẽ! Biẽt đâu, chẳng có ngày nhà vua đi qua đây... Tãm vừa làm vừa suy nghĩ miẽn man và hi vọng...

Rồi một hôm, có thư sinh qua đũờng vào nghi chân. Bà lão rót nước và đẽm trầu mời khách. Vừa nhìn thấy miẽng trầu, người ấy đẽ nắm tay bà lão hỏi đõn:

– Bà ơi bà! Trầu này ai tẽm mà khéo vậy?

– À, của con gái tôi tẽm đây!

Nghe tiếng lao xao ngoài quán, Tãm đũng nép trong buồng, hỏi hộp lẵng nghe.

– Bà ơi, bà làm ơi cho tôi gặp người tẽm trầu! Nhất đĩnh là Tãm rồi! Tôi đẽ tìm nàng ở khắp nơi mà không thấy. Chỉ có nàng mới tẽm đũợc nhũng miẽng trầu cánh phượng này. Bà ơi, con gái bà đẽu? Hãy cho tôi đũợc gặp nàng.

Nghe lời khẩn cầu tha thiết của chàng thư sinh khôĩng tuần tú, bà lão xiẽu lòng đĩnh lên tiếng gọi. Vừa lúc đó Tãm mở cửa bước ra. Chủ khách nhìn nhau ngỡ ngàng trong giây lát rồi nắm tay sung sướng nghẽn ngào.

Thì ra thương nhớ Tãm khôĩng nguôi, nhà vua đẽ cải trang thành một thư sinh, đi tìm Tãm khắp nơi. Miẽng trầu cánh phượng đẽ trở thành chiếc cầu nối cho hai người sum họp.

Bà lão hàng nước vẫn chưa hết ngạc nhiên vì cô gái trong quả thị hôm nào ai ngờ lại chính là hoàng hậu. Bà lão chân thành chia sẻ niềm vui và cầu chúc cho hai người mãi mãi hạnh phúc bên nhau.